

det andet eller bundet sig mere eller mindre bestemt til absolut Fastholden af det ene eller det andet. Vi have ment, at det heldigste, det, som vilde give det bedste Haab om en frugtbringende Forhandling, vilde være, om man fra alle Sider inden for det eventuelle Fællesudvalg traadte til Forhandlingen uden paa Forhaand at have paa noget Punkt bundet sig bestemt.

Jeg beklager meget, at de to ærede Mindretal, der have afgivet Mindretalsbemærkninger i Betænkningen, ikke have kunnet tilegne sig denne Opfattelse. Hvad det første Mindretal angaar, vil det ses, at dette Mindretal dels paa flere Punkter erklærer sin ret uforbeholdne Tilslutning til Enkeltheder, som ere foreslaaede fra Landstingets Side, og dels erklærer sin absolute Modstand imod et enkelt Punkt, som er kommet til os i Reformen fra det andet Tings Side. Jeg tror, at dette er meget uheldigt, og jeg frygter i høj Grad for, at den Stilling, som dette ærede Mindretal saaledes har indtaget, vil kunne komme til at lægge Vanskeligheder i Vejen for Forhandlingen i Fællesudvalget, Vanskeligheder for de vistnok ellers gode Udsigter til at naa til et Resultat, hvis man nemlig fra en eller flere Sider i det andet Ting stiller sig paa samme Maade og navnlig fremhæver et eller flere Punkter i Landstingets Opfattelse, som man absolut vil holde fast paa, eller mulig et eller flere Punkter i, hvad dette Ting har ønsket, som man absolut ikke vil gaa ind paa, vil der let derved komme en Række af Punkter, som man fra forskellige Sider paa forskellig Maade har bundet sig saa fast til, at Forhandlingen kan vanskeliggøres. Ogsaa set fra et andet Synspunkt kan jeg ikke tilbageholde min Beklagelse over den Stilling, som det ærede Mindretal har indtaget. Jeg frygter nemlig for den Mulighed, at hvis det skulde vise sig under Forhandlingen i Fællesudvalget, at Flertallet efter at have hørt alt, hvad der fra anden Side kan siges, maatte paa et eller andet Punkt fude sig nødsaget til at hævde en bestemt Opfattelse, man da fra det andet Tings Side skal anstille denne Betragtning: Oh, det gør ikke saa meget! Lad os kun blive ved at presse dem; thi vi have jo set før i lignende Situationer, hvorledes vi have faaet netop fra dette ærede Mindretal en meget værdifuld Assistance i vor Kamp med Flertallet i det andet Ting. Og hvis nu det Punkt, som Uenigheden saaledes maatte komme til at dreje sig om, er et Punkt, hvor Flertallet efter at have hørt alle de Betragtninger, som fra anden Side

kunne gøres gældende, maatte komme til den Opfattelse, at man ikke kan give efter eller ikke kan give saa meget efter, som maatte blive forlangt, saa vil en saadan Misforstaaelse hos Flertallet i det andet Ting, fremkaldt ved dette ærede Mindretals Udtalelser og fremkaldt ved dette ærede Mindretals tidligere Holdning, meget let kunne føre til, at der ogsaa ad denne Vej kom Sten i Vejen, som enten vanskeliggøre, maaske umuliggøre et endeligt Resultats Opnaaelse eller maaske — hvad der ogsaa vilde være uheldigt — gøre, at dette Resultat blev ringere, end det ellers vilde være blevet. Ingen af alle os er jo blind for eller har glemt, hvorledes dette ærede Mindretal, forhaabentlig meget mod sin Vilie, i Fjor omtrent ved denne Tid ved den Stilling, som det indtog, gav Flertallet i Landstinget den ganske fejlagtige Opfattelse, at Flertallet i dette Ting var kommet i en saare vanskelig Situation, at Flertallet i dette Ting ikke vilde kunne klare sig ude blandt Vælgerbefolkningen, at Flertallet i dette Ting var gaaet meget for vidt — en ganske urigtig Betragtningssmaade, som ikke desto mindre utvivlsomt havde den aller væsentligste Del i, at Flertallet i Landstinget fik Mod til at paatage sig Udførelsen af den Opgave at danne det Ministerium, hvis Stilling til Skattereformen omtrent i det sidste halv Aar har været af en saa overmaade sørgelig Beskaffenhed. Jeg haaber, som sagt, at dette ærede Mindretal ikke har haft noget saadant i sin Tanke, men ikke desto mindre beklager jeg i høj Grad den Stilling, som dette ærede Mindretal har indtaget, fordi denne Stilling i sig selv er egnet til at medføre de uheldige Virkninger, som jeg har anført.

Ligeledes beklager jeg meget den Stilling, som det andet ærede Mindretal har ment at burde indtage. Dette ærede Mindretal gør gældende, at naar man nu søger at reformere vort direkte Skattevæsen uden samtidig at søge en Reform af vor indirekte Beskatning, ligger det deri, at begge Rigsdagens Ting kun ere Repræsentanter for enkelte Samfundsklasser, for de besiddende Klasser, og at begge Rigsdagens Ting kun af egenlyttige Motiver, nemlig for at gavne kun disse Samfundsklasser, ville benytte deres Ret til Deltagelse i Lovgivningsmagten paa en Maade, som ikke vilde kunne tænkes under visse andre Forhold. Det forekommer mig meget uheldigt, at man, naar de to Ting skulle til en umiddelbar Forhandling med hinanden, begynder med at udkaste Beskyldninger og